

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 17:33

מנחה ע"ש: 17:30

שחרית: 9:15

מנחה: 17:25

יציאת השבת: 18:53

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

חדש בפינסק

- ביום שני נסעה קבוצה בראשות הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א להשתתף בהכנסת ספר תורה בעיר מוגילוב וביום שלישי המשיכה הקבוצה לעיר נובופולוצק לקבור בקבורה יהודית את סבתה של בוגרת בית הספר "בית אהרן - בנות".
 - ביום שלישי נסעה קבוצת ילדים לעיר ברנוביץ' לסקי ובליארד כפרס על עלייתם לשלב הגמר בחידון הברכות.
 - ביום רביעי התקיימו מסיבות ראש חודש בבתי הספר "בית אהרן". היה מקסים.
- בעזה"ש"ת ביום שלישי הקרוב תתקיים חתונתם של בוגרי בית הספר "בית אהרן, אברהם קראל נ"י עם רבקה פוליקובסקי תחי'. החופה תתקיים בבית הכנסת בפינסק והסעודה באולם החתונות. להלן התוכנית לימי השבע ברכות: ביום רביעי בבית משפחת פימה בהשתתפות כל משפחות הקהילה. ביום חמישי בבית הכנסת בהשתתפות תלמידי בית הספר "בית אהרן - בניס". בליל שבת בבית משפחת ליטקה. במוצ"ש בבית משפחת רוזנברג. ביום ראשון בבית משפחת פילטשיק. ביום שני בבית הספר "בית אהרן - בנות" בהשתתפות בנות בית הספר.

פניני הפרשה

הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א

נאמר בפרשה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מביא האלשיך הקדוש, 'בתוכו' לא נאמר אלא 'בתוכם', בתוך כל אחד ואחד. נמצאנו למדים שתכלית עבודתנו להכניס את הקב"ה אלינו ולגרום לכך שהקב"ה ישכון בתוכנו - בתוך כל אחד ואחד. והרבש"ע כביכול מסתובב ומחפש להיכן להיכנס. "אני ישנה וליבי ער, קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעתי יונתי תמתי", הרבש"ע רוצה להיכנס ומבקש 'פתחו לי'!

זוהי עבודת החיים לגרום לשכינה הקדושה לשרות בתוכנו, עבודה הכוללת שני חלקים עיקריים.

א. לא לעשות דברים המונעים השראת השכינה, כגון גאוה, שעל המתגאה אומר הקב"ה "אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת". קנאה, כעס וכו' המרחיקים את השראת השכינה, שלא לדבר על חיסרון בקדושה שעליה אמרו חז"ל 'אלוקיהם של אלו שונא וכו'".

ב. עשיית טוב. להרבות דברים המביאים את השכינה כלימוד תורה, שמיום שחרב ביהמ"ק אין לו להקב"ה אלא ארבע אמות של הלכה וכידוע כל היושב ושונה שכינה כנגדו. תפילה בציבור, בה אלוקים ניצב בעדת קל, וכל המצוות המעשיות המקדשות ומרוממות ומקרבות את האדם לדבקות בבורא ית"ש.

בנוהג שבעולם אם נזמין לבתינו אחיין צעיר או ילד קטן, אין צורך להקדיש לו מיטה בפני עצמו, נסתפק בזה שיחלוק את מיטתו עם בן גילו. כשנזמין נער מתבגר נצטרך לפנות עבורו מיטה לעצמו. כשנזמין זוג צעיר נצטרך לפנות עבורם חדר. ואם נזכה לביקור של רב חשוב - אדם מכובד, אזי נפנה עבורו את כל הבית, שהרי אין זה כבוד לחלוק בית עם אורח רם ונעלה. ולעניינינו, אם מלך מלכי המלכים חפץ לדור בינינו, אזי חייבים לפנות עבורו הכל. לא די שפינינו עבורו מיטה, חדר או שניים. חייבים לפנות עבורו הכל, את כל היום - את האוכל, השינה, הדיבור - הכל הכל, ושיהיה עבורו כרצונו וכמתאים לכבודו. ולא ח"ו נהיה כאותם המפנים עבור הקב"ה רק שעה או שתיים ביום, בה הם עוסקים ברצון הבורא ובשאר היום הולכים ח"ו בשרירות ליבם, ורק בשעת התורה והתפילה הם משרים את השכינה בתוכם. ובוודאי לא כאותם שאת השעתיים שכבר הקדישו להקב"ה לתורה ולתפילה הם מערבים בזה חול ונמצא שלא הכינו בשום צורה מדור לשכינה וכל שייכותם עם השכינה הם של אור וחושך המשמשים בערבובייה.

ברור שאין זו עבודה שנעשית ברגע אחד. לא ביום, חודש או שנה, זוהי עבודת חיים. אולם היעד והכיוון שאיש יהודי צריך לשאוף הוא, שיהיה כל כולו בגופו ובנפשו מדור לשכינה, כעבד שאין לו משלו כלום. יהי רצון שנזכה לכל הנ"ל ובשם ה' נעשה ונצליח, אמן.

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

סיפור לשבת

בהגיע האב לביתו סיפר לבנו על הזמנת הרב. הבן סירב ללכת אל הרב. "יודע אני מראש את שברצוננו לומר לי. גם שמעתי היטב את איומי הקנאים. אין לי עניין בהטפות מוסר, כשם שאיני מתרגש מאיומיהם של חשוכים".

ביומיים הבאים הוסיף האב להתחנן לפני בנו, ללכת אל הרב - אך ללא הועיל.

השבת התקרבה, והבן עודו עומד בסירובו. נותרו עוד כמה שעות עד השבת, והמתח באוויר גואה. כשדמעות בעיניו ניסה האב ניסיון אחרון לדבר על לב בנו: "אף אם לא תקבל את דברי הרב, עשה נא לי טובה ולך אליו. איך אראה את פניו בעוד כמה שעות בבית הכנסת כאשר אפילו לשוחח עמו לא הסכמת?"

כמי שכפאו שד הסכים הבן לתחינת אביו. "אל תטפח ציפיות", הדגיש קודם לכתו, "אינני מתרגש מהרב ואיני מפחד מהאיומים!" כשהגיע הצעיר לבית הרב זה היה שעה קלה לפני שבת. הרב עדיין לא שב מהטבילה במקווה. להפתעתו הרבה קידמה אותו הרבנית במאור פנים ובחיוך. היא ביקשה ממנו להמתין לרב, ובינתיים פרסה לו מעוגת השבת הטרייה.

לאחר כמה דקות הופיע הרב. על פניו נסוכה הארת השבת הממשמשת, וכולו אחוז הרהורי דבקות. בהבחינו בצעיר רץ אליו מיד ולחץ את ידו בחמימות. "אני מתנצל על שהטרחתי אותך אליי בשעה דחוקה זו", התנצל, "סלח לי".

לאחר הפתיחה הלבבית, אמר לו הרב: "שמעתי עליך דברים גדולים. נודע לי כי אתה מפקד חשוב ב'הגנה' ועוסק בהצלת חיי יהודים. יהיה חלקי עם מי שזכו להגן בגופם על עם ישראל. אין לשער את גודל המצווה שבידך.

"אולם אני מבקש לספר לך, כי יש כמה אנשים בשכונתנו שאינם מודעים למעשיך החשובים. הם אינם יודעים כי אתה עוסק במצווה כה חשובה, הדוחה גם את השבת. בשבת שעברה, סיפרו לי, נסעת במכוניתך בחוצות השכונה. אין הסתם, כשיהודי נוסע בשבת, הרי זה משום פיקוח נפש. אם כך הדבר, הנסיעה מותרת ואף מצווה. אולם מי שאינם יודעים זאת, זוממים לפגוע בך, ואגב כך להפריע למלאכת הקודש שאתה עוסק בה.

"בקשתי אפוא ממך כי מחר, אם תצטרך שוב לנסוע בדחיפות כדי להגן על חיי יהודים, אנא הקש על דלתי והודע לי. אני אכנס עמך למכונית, ואסע עמך ברחובות השכונה. כך ידעו כולם שנסיעתך מותרת בשבת, ולא יפגעו בך ובעבודתך".

נכנסו הדברים הרכים לליבו של הצעיר, ומאותו יום לא נסע עוד בשבת ברחובות שערי חסד, והשקט והשלווה חזרו לשרות בשכונה.

מאז היווסדה הייתה שכונת שערי חסד בירושלים שכונה של תורה ויראת שמים. בתי הכנסת שבה היו ועודם ספוגים תורה ותפילה, שוקקי חיים של קדושה בכל שעות היממה.

רבה של השכונה, לפני כשישים שנה, היה הגאון הרב יעקב משה חרל"פ. בימים ההם עבר היישוב הקטן בארץ ישראל טלטלות רבות. המצב העולמי הכללי, השלטון הבריטי וגזרותיו, השפל הכלכלי, ועוד - כל אלה ערערו את הקרקע מתחת רגליהם של בני ירושלים. במיוחד גדול היה החשש לבני הדור הצעיר, לבל יושפעו מן הרוח הזרה שנשבה מבחוץ.

אולם הרוח הייתה עזה, והיא סחפה צעירים רבים אל מחוץ לעולמה של תורה. רוח זו לא פסחה גם על שכונת שערי חסד. בנו של אחד התושבים, יהודי ירא שמים ובן תורה, השליך את לבושו המסורתי וגזז את פאותיו. לב ההורים נשבר, אך לא היה לאל ידם לעשות דבר.

היו מהשכנים שדרשו מההורים להרחיק את הבן הסורר מהבית ומהשכונה. אך אלה, בעצה אחת עם הרב חרל"פ, החליטו להוסיף לקיים את הקשר עם בנם ולנסות להשפיע עליו בדרכי נועם.

הבן הוסיף אפוא לחיות בשכונה, בהשילו מעליו את שאריות הסממנים שקשרו אותו למסורת ישראל. לאחר זמן התנדב ל'הגנה' ובמרוצת הזמן נעשה מפקד בכיר בארגון.

שבת אחת נזדעזעה השכונה כולה: הצעיר נראה נוסע להנאתו, במכונית, ברחובות השכונה. מעולם לא העז איש לחלל כך שבת בפרהסיא ברחובות השכונה. זה היה בבחינת פריצת קו אדום.

רוב התושבים התייחסו למקרה בצער כבוש, אך היו בשכונה גם קנאים, שהעניין העלה את חמתם. אלה הטיחו חרפות וגידופים על ראש הצעיר שחילל וביזה את כבוד השבת.

הצעיר לא התרשם מן החרפות וגם לא מאיומים מפורשים יותר שהופנו לעברו. להפך, נראה היה כי כל אלה רק הגבירו את רצונו להתגרות בתושבים ולהפגין את הבוז שהוא רוחש להם. קנאי השכונה כבר הודיעו כי בשבת הבאה לא יעבור המעשה בשתיקה.

עם התקרב השבת נעשתה האווירה בשכונה טעונה. הרי ברור לכול כי השבת הקרובה עומדת להיות שבת של פורענות. לא הועילו כל תחנוני ההורים על אוזני בנם. הוא היה נחוש בכוונתו לנסוע ברחובות השכונה גם בשבת הקרובה.

בצר לו פנה האב שוב אל רב השכונה, לבקש עצה. הרב חרל"פ הקשיב בתשומת לב לדברי האב, והתעניין בעיסוקיו של הצעיר. "אמור לבנך כי אני מבקש לראותו ולשוחח עמו בעניין חשוב", אמר לבסוף לאב.

*With gratitude to Hashem's Yisborach,
we request the honor of your presence
at the marriage
of our dear children*

Avraham

and

Rivka

*Tuesday, the Third, of March,
Reception at five o'clock
Chupah at six o'clock promptly
At the Beis Aharon Shul,*

12 J.P.D. Street

Pinsh, Belarus

*Followed by dinner at the
Pinsh Wedding Hall*

Mr. & Mrs. Krol

Mr. & Mrs. Polikowsky

בעזה"ש"י

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

בשבת והודיה לבורא עולם
על כל הטוב אשר גפלונו
הננו שמחים להזמיןכם להשתתף
בשפחת נישואין של

החתן

אברהם י"י רבקה תח"י

שתתקיים בס"ד בשעה טובה ומוצלחת
ביום שלישי לפרשת תצוה,
אור לחי אדר תשס"ט

קבלת פנים בשעה 5:00 אה"צ

החופה בשעה 6:00 אה"צ

בבית הכנסת הגדול שבעיר פינסק

סעודת מצוה אחר החופה,

באולם החתונות - פינסק

שפחת פוליקובסקי

שפחת קראל

*С благодарностью к Господу
Бо-гу просим
Ваше участие в
Свадьбе наших детей*

Авраам

и

Ривка

Среда, 3 Марта 2009 г.

Время 17:00

Свадьба (Свадебный банкет) в 18:00

В Свадебном зале У.П.Д. 12.

После свадьбы - свадебный банкет

"Пинск Свадебный Зал".

Пинск, Беларусь.

Гос. Крол

Гос. Поліковскі